

**Openingstijden Museum van Egmond, Zuiderstraat 7
Egmond aan Zee, www.museumvanegmond.nl**

Het museum is open van 1 juni t/m 31 oktober.

juni/juli/augustus

di, woe, do (Di, Mi, Do) 14.00 – 16.00 uur en van 19.00 – 21.00 uur
vrij, za, zo (Fr, Sa, So) 14.00 - 16.00 uur

september/oktober

di t/m zo (Di – So) 14.00 - 16.00 uur

Entree € 2,-, kind € 1,-. Museumkaart en donateurs gratis.

Zoektocht voor kinderen.

**Rondleidingen in het museum van juni t/m oktober: elke eerste
maandag** van de maand om 15.00 u (aanmelden vanaf 14.45 u),
volwassenen € 5,-, kinderen € 2,50.

Na afspraak met mevr. M. Edel (072 – 5070000) is voor groepen
(ook met een rondleiding) het hele jaar door bezoek mogelijk.

Bijzondere openingstijden 2010 (eenzelne Öffnungszeiten):

Ma. 7 juni	Rondleiding 15.00 u, aanmelden vanaf 14.45 u
Za. 19 juni	Visserijdag, open van 11.00 – 17.00 u
Ma. 5 juli	Rondleiding 15.00 u, aanmelden vanaf 14.45 u
Ma. 2 augustus	Rondleiding 15.00 u, aanmelden vanaf 14.45 u
Ma. 6 september	Rondleiding 15.00 u, aanmelden vanaf 14.45 u
Za. 11 september	Open Monumentendagen, open 11.00 – 17.00 u
Zo. 12 september	Open Monumentendagen, open 11.00 – 17.00 u
Ma. 4 oktober	Rondleiding 15.00 u, aanmelden vanaf 14.45 u

Vaste tentoonstellingover de drie Egmond: Beleef Egmond van
binnenuit.

Zomertentoonstelling 2010: Egmond tijdens de Tweede
Wereldoorlog

Vanaf 1 januari 2008 is het mogelijk in het Museum van Egmond te
trouwen. Voor inlichtingen kunt u bellen met mevr. L. de Vries,
Tel. 072 – 5061318.

Voorwoord

Ongemerkt word je toch ook onderdeel van de geschiedenis. Want
ons Museum bestaat dit jaar 50 jaar.

Een museum zonder gebouw om te laten zien wat je in huis hebt is
natuurlijk niks. Dus Dr. Polak, woonachtig aan de Boulevard,
ondernam actie bij de familie Van Leer van Van Leer vaten, die
bereid was het gereformeerde kerkje aan de Zuiderstraat voor het
museum aan te kopen en aan de Stichting te schenken.

Hier zijn wij de familie Van Leer nog steeds zeer dankbaar voor.
We komen hier nog uitgebreider op terug.

Inmiddels is de donateuravond in de PHS geweest. De heer De Mon
hield hier een zeer geslaagde lezing over de trammetjes naar Egmond
en Bergen. Voor velen van u nog een levendige herinnering en met
name Bello heeft tot in de jaren zestig naar Bergen gereden.

Inmiddels is de tentoonstelling “De wonderde wereld van schelpen”
van Piet van Pel afgesloten en kunnen we terugzien op een zeer
geslaagde tentoonstelling.

Zoals reeds in de vorige Museum-bode aangekondigd, komt er een
tentoonstelling over de Tweede Wereldoorlog in Egmond en zoals
het er nu naar uitziet wordt ook deze tentoonstelling zeer geslaagd.
Voor velen onder ons zal dit veel herinneringen doen bovenkomen,
het is tenslotte een periode geweest die een onuitwisbare indruk
nagelaten heeft met veel leed en ellende, maar ook saamhorigheid,
kameraadschap en verbondenheid.

De tentoonstelling gaat ook over u en is voor u en zeker de moeite van het bezoeken waard.

Dus: Tot ziens in ons Museum van Egmond!

Jan Apeldoorn, voorzitter

Bezoekersaantallen Museum van Egmond 2009

Volwassenen	1.735
Kinderen	361
In groepsverband	427
Museumjaarkaart houders	598
Donateurs	135
<u>Museumdagen</u>	<u>114</u>
Totaal	3.370

Uitnodiging voor de donateurs van het Museum van Egmond

U bent van harte welkom bij de opening van de zomertentoonstelling 2010 met het thema:

“Egmond tijdens de Tweede Wereldoorlog”

Datum : zaterdag 5 juni 2010

Aanvang : 11.00 uur

De opening zal verricht worden door burgemeester Hetty Hafkamp.

NB: mocht u nog materiaal hebben gerelateerd aan de Tweede Wereldoorlog (géén bonnen of identiteitsbewijzen, want die hebben we genoeg) dan zou het Museum deze graag in bruikleen willen krijgen voor de duur van deze tentoonstelling. U kunt hiervoor contact opnemen met mevrouw C. Bronner (tel. 072-5064108).

Inhoudsopgave:

In deze museumbode treft u de volgende onderwerpen aan:

- Openingstijden	Pag. 1
- Voorwoord	Pag. 2
- Bezoekersaantallen	Pag. 3
- Uitnodiging donateurs	Pag. 3
- Inhoudsopgave	Pag. 4
- Donateurkaart	Pag. 5
- Museum 50 jaar	Pag. 5
- Schenkingen	Pag. 7
- Een oranje collectebus	Pag. 8
- De puntige potscherf	Pag. 10
- Rondleidingen	Pag. 11
- Donateuravond	Pag. 13
- Egmonds Museum	Pag. 15
- Museumbezoekers	Pag. 16
- De Pinck	Pag. 19
- Adressen	Pag. 23
- Donateur worden	Pag. 24

Natuurlijk kunnen wij nieuwe artikelen voor de volgende Museumbode gebruiken. Heeft u wetenswaardigheden, anekdotes of (zelf meegemaakte) verhalen over Egmonds verleden, bijvoorbeeld over de visserij, scheepvaart of de oorlog, schrijf, mail of bel dan a.u.b. naar de redactie:

Annie Zwaan
Wilhelminastraat 70
1931 BS EGMOND AAN ZEE
tel. 072-5065591

E-mail: koning.zwaan@quicknet.nl

Donateurkaart

Bij deze museumbode treft u tevens uw donateurkaart aan. Mocht dit niet zo zijn dan is uw donatie waarschijnlijk nog niet door ons ontvangen, of heeft één en ander elkaar gekruist. Na ontvangst van uw donatie wordt de donateurkaart u zo spoedig mogelijk toegestuurd.

Museum 50 jaar

Dit jaar bestaat het museum in de Zuiderstraat 50 jaar en de oprichting van de stichting vond plaats in 1953. Van beide gebeurtenissen alhier een verslag.

Oprichtingsvergadering van 20 oktober 1953 des middags 3 uur ten Raadhuis (gedeelte van het verslag).

Door de burgemeester uitgenodigd waren aanwezig:
dr. W. Polak, Boulevard 23

de heer H.J. Versteeg, Prins Bernhardstraat 6

de heer W. ten Bruggencate, Westeinde

de heer G. Wijker, Prins Hendrikstraat 18

de heer A. B van Thiel, Voorstraat 42

Bericht van verhindering had gezonden: dr. W.M. Snellen,
Watertorenweg 23

De burgemeester, die de vergadering openende, legde de reden van deze bijeenkomst uit. Na de oorlog zijn met puinruimen en dergelijke, verschillende oude tegels en andere voorwerpen te voorschijn gekomen. Zij werden bewaard op een tafel op het portaal van de bovenverdieping van het Raadhuis. Deze verzameling trok de aandacht van gemeentenaren, die er het hunne toe bijdroegen. Met een klein bedrag kon daarna de zolderafdeling in een klein museum worden herschapen. Dit museum trok reeds aardig wat mensen, niet alleen Egmonders, maar ook badgasten. De verbouwing van het Raadhuis was de oorzaak dat er geen plaats meer was voor het

museum en wat opgeslagen werd op de zolder. De reden van deze vergadering is nu te komen tot heroprichting van dat museum. Dan komt ter sprake de plaats van onderbrenging, waarop de heer Wijker zegt dat de Gereformeerde kerk in de Zuiderstraat binnen niet al te lange tijd verkocht zal worden, omdat een nieuwe kerk gebouwd zal worden. Dat gebouw zou geschikt zijn, want de oude roeireddingboot, die 40 jaar in Egmond aan Zee heeft dienst gedaan en door de K N Z H R M aan het museum is geschonken, kan in het gebouw worden ondergebracht, terwijl aan de zijkanten voldoende ruimte voor expositie overblijft.

Verslag opening museum 28 mei 1960.

Op zaterdag 28 mei 1960 des middags 3 uur verzamelden de genodigden zich in het museum om de opening bij te wonen. Behalve de voorzitter, tevens burgemeester van Egmond aan Zee, en andere bestuursleden van de stichting waren aanwezig:

de heer v.d. Gaag, directeur Prins Hendrik Stichting, J. A. G. Klok, ambtenaar P.W.N,

de heer v.d. Sweep, adjunct directeur KNZHRM, D.N. de Rijk, O.K. Pastoor, Joch. Blaauboer, oud gezagvoerder, Dom A. Beekman van de abdij te Egmond binnen. Notaris Muntingh te Bergen en H.F. Fischer, aankomend notaris te Bergen, verschillende raadsleden en andere genodigden.

Na de aanwezigen welkom te hebben toegeroepen ging de voorzitter de geschiedenis van het ontstaan van het museum nog eens na, en bracht een dank aan hen die door hun werken en financiële steun het mogelijk hadden gemaakt dat tot dit museum gekomen kon worden. Daarna verklaarde de voorzitter het museum voor geopend. De heren Joch. Blaauboer, Pastoor de Rijk en Dom A. Beekman spraken enige woorden van felicitatie. Na bezichtiging van het tentoongestelde werd in "Lido" gelegenheid gegeven tot het gebruiken van een consumptie.

Willem Wijker, secretaris

Schenkingen

Door de heer Simon Blok kreeg het museum 3 litho's geschonken: "In het kader van de Van Speijk tentoonstelling in het museum van Egmond is er een aardige overzichtstentoonstelling geweest van mijn materiaal uit mijn privé collectie en uit de handelsvoorraad uit mijn antiquariaat B.M.Israel BV, sinds een aantal jaren gevestigd in Egmond aan den Hoef. Hierbij schenk ik een drietal litho's voor de collectie van het Museum".

Het museum is hem hiervoor uiteraard zeer erkentelijk.

Kleurenlitho met een overzicht van historische plaatsen en gebouwen in Egmond en Bergen. 22,5x 13,5 cm bladmaat. We zien: De vuurtoren, het kasteel, de abdij, St Pieter steen, het hoge duintje in Bergen, monument van Nicolaas Witsen en de zerk van J. Le Maire.

Op de andere twee (originele) litho's staan afgebeeld:

- kanonneerboot no. 2 aan lager wal (een schitterend zeilschip)
- een portret van Van Speijk

Een oranje collectebus

Op het moment dat ik de collectebus in het museum zag, flitste het beeld van mijn grootvader die de voordeur met een klap dichtgooiden en mompelde: „Wie loopt daar nou mee” door mij heen.

Toen ik de bus oppakte, dacht ik: „Dat wordt interessant, er zit nog geld in.” Nieuwsgierig geworden opende ik het deksel en zag waarom het net leek of er geldstukken in de bus zaten.

Ik wist dat deze bus iets met de Tweede Wereldoorlog te maken had, maar had geen idee wat de letters WHN op dat witte klavertje betekenden.

Rijkscommissaris Seyss-Inquart richtte 22 oktober 1940 Stichting Winterhulp Nederland (WHN) op, met als doelstelling „*De in het bezette Nederlandsche gebied levende behoeftige Nederlandsche staatsburgers zonder aanzien des persoons hulp en ondersteuning te verschaffen.*”

Het idee achter deze vorm van hulp was, dat onder het nationaal socialisme geen armoede meer zou bestaan en deze vorm van liefdadigheid alleen in tijden van winterkou en vorstverlet nodig was.

De stichting kwam aan haar geld door 5% van de winsten van bedrijven te eisen, 1% van de lonen van de werknemers in te houden, een Winterhulp staatsloterij op te richten, in 1944 een serie postzegels uit te geven en collectes te houden..

De eerste collecte op 29 en 30 november 1940 was een succes. Er werden lichtgevende molentjes bij uitgedeeld.

Na verloop van tijd vermeden de Nederlanders de collectes. Er werd gecontroleerd of iemand gaf en hoeveel. Een geveugelde opmerking werd: „Geen knoop van mijn gup voor de winterhulp.”

Niet voor niets kwamen op 31 januari en 1 februari 1942 (?) de collectanten in Egmond aan Zee met een **lijst**collecte. De groep Egmonders die noch wilden collecteren, noch hier geld aan wilden geven, was groot. In een Winterhulpkrant, die aan de bevolking van Egmond aan Zee uitgedeeld werd, stond: „Zelfs de zo bezwadderde Winterhulp trok zich de ellende van vissersvrouwen aan. Hoewel de collecte 83 gulden opbracht, werd honderddertig gulden onder den grooten gezinnen verdeeld.”

Wie had dan deze hulp gekregen?

Op last van de Duitse autoriteiten was vanaf april 1941 de directe betaling van week- en maandbrieven van de op zee verblijvende en voor de geallieerde zaak varende Nederlandse zeelieden gestopt. De achtergebleven vrouwen merkten dat het geven van hulp **zonder aanzien des persoons** niet opging voor invaliden, Joden en vrouwen van zeelieden, wiens man met de „vijand” heulde.

De schrijver van de Winterhulpkrant had hier de volgende ideeën over:

„Tijdens de droeve oorlogsdagen werden meerdere Egmondsche vissers verplicht naar Engeland te koersen. Zij twijfelden niet of hun vrouwen zouden goed verzorgd worden. Maar dezen werden in de armen van de bedeling gestort. Als de vrouwen zich beklagden vernamen zij zoetelijk „er wordt aan gewerkt” of - een laaghartig en bedrieglijk „de Duitsers willen niet”..... Winterhulp heeft het recht de slechte kinderen van ons volk te kennen.....Op de meest duivelsche wijze heeft de kapitalistische misdadigersklik U de waarheid onthouden.”

Het in 1941 opgerichte (illegale) Nationale Steunfonds probeerde deze vrouwen wel te helpen.

Waar bestond de Winterhulp uit? Na **toetsing** kreeg de ontvanger waardebonnen, waarvoor levensmiddelen, kleding, schoenen en brandstof gekocht konden worden. Het was verboden de bonnen tegen contant geld te wisselen. Alle winkels werden verplicht de waardebonnen te accepteren. Het lijkt me niet onwaarschijnlijk dat degenen die deze bonnen inleverden in het „Derp” scheef aangekeken werden.

Opvallend is dat **de loten** van de Winterhulp staatsloterij wel tijdens de gehele oorlog door Nederlanders werden gekocht. Een lot kostte 50 cent. Kopers zagen meteen bij het openen van de enveloppe of ze een prijs hadden gewonnen. Bedragen van tien gulden en minder werden direct uitbetaald.

Cootje Bronner

De puntige potscherf

Op het moment dat u dit stukje leest hebben heel veel basisscholen uit de gemeente Bergen ons museum bezocht. Terwijl ik dit schrijf zijn we druk bezig alle scholen **het geheim van de puntige potscherf** te laten ontdekken. **De puntige potscherf** is een gezamenlijk geschiedenisproject voor basisschoolleerlingen uit groep 6, 7 en 8. De kinderen ontdekken hoe het er hier uit moet hebben gezien in de Romeinse tijd. Tevens moeten ze op zoek naar verschillende voorwerpen uit deze tijd. Deze zoektocht doen ze niet

alleen in het museum, maar ook in de bibliotheek, wandelend langs oude paadjes, enz. Ze mogen (gecontroleerd) een vuurtje stoken en moeten overal op jacht naar mysterieuze voorwerpen. Dankzij de hulp van Anne, Lia, Klaas, Ab en Henk zijn we in staat de klassen op te delen in kleine groepjes en vertellen we in eerste instantie de kinderen over de Romeinse tijd in de Egmond en laten ze daarna de rest van het museum zien. Speciaal voor dit project is tijdelijk een vitrine ingericht met mammoetkiezen, Romeinse muntjes, barnsteen kralen en de ketting van Caterina. Het is leuk om te zien hoe enthousiast de kinderen allemaal zijn. Een paar kinderen kennen het museum, andere kinderen vertellen spontaan dat ze al eens eerder in een museum zijn geweest. Een heel pienter meisje van de Windhoek vond het mysterieuze voorwerp, en een jongetje dat niet zoveel ophad met de Romeinen, was helemaal idolaat van de schelpen van Piet van Pel. Helemaal te gek vonden alle kinderen de klok in het museum. De schoolkinderen die 's ochtends een rondleiding hadden boften, want 11 slagen duren een stuk langer dan 2 slagen. Kortom, elk kind vond wel iets in het museum waar het in was geïnteresseerd. Volgend jaar gaat het project verder met de Middeleeuwen en daar kunnen we in het museum wel een tijdje over praten. Tot over een jaar in de Middeleeuwen.

Margareth Edel

Rondleidingen

Elke 1^e maandag van de maand (juni t/m oktober) is er om 15.00 uur een rondleiding in het museum. Iedereen kan zich bij de groep aansluiten en wordt de groep te groot dan splitsen we in 2 groepen. We proberen de groepen uit maximaal 15 personen te laten bestaan. Anne, Lia en ik zijn al 2 jaar bezig met dit experiment. Tot vorig jaar deed Anne ook de rondleidingen in het Duits, maar daar bleek te weinig animo voor te zijn. We doen het met heel veel plezier. Vooral het contact met mensen is geweldig. Voor elk verhaal wat je vertelt krijg je een verhaal terug.

Hieronder gewoon een paar verhalen van mensen, die me zijn bijgebleven.

De man en vrouw, die binnen kwamen, waren op een leeftijd waarop je net van je AOW gaat genieten. Ze sloten zich graag aan bij de groep en in de botenschuur bij de koloniehuisen kwamen de verhalen los. Zij had in Jozef gezeten als kind en na al die jaren was ze weer terug in Egmond. Een cadeautje van haar man, die ook nieuwsgierig was geworden na alle verhalen van zijn vrouw. Al bladerend in het boek van Cootje Bronner ontdekte ze haar nichtje op een foto. Ze bleek het er niet zo naar haar zin te hebben gehad in Jozef: heimwee speelde hierbij een grote rol. Ik moest even de groep laten wachten om een glaasje water te halen om de tranen weg te spoelen. Na afloop van de rondleiding praatten we samen nog even na. Het had haar zichtbaar goed gedaan nog een keer terug te gaan naar Egmond en ze gingen nu verder genieten van de gezelligheid van Egmond en het strand.

Hij was 16 jaar hoorde ik later van hem. Gewoon een leuke knul om te zien. (een lekker stuk zouden onze dochters zeggen). Hij was alleen en sloot zich ook graag bij de groep aan. De volgende dag had ik gewoon dienst en zag hem tot mijn verbazing weer binnenkomen. Hij was nog niet uitgekeken. Samen met zijn ouders en broer was hij in Egmond om een paar dagen vakantie te vieren. Hij had het strand wel gezien en bleek een passie voor geschiedenis te hebben. Het was niet druk in het museum die dag, dus had ik veel tijd om hem nog een heleboel bijzonderheden te vertellen. 's Avonds was hij er weer. Helaas was het toen wat drukker en kon ik niet zo veel tijd aan hem besteden. Rond sluitingstijd vroeg ik of hij morgen weer kwam. Helaas niet vertelde hij. De vakantie zat erop. Ik vroeg nog wat hij na de middelbare school ging doen. Tja, dat was een domme vraag. Geschiedenis studeren natuurlijk!

Margareth Edel

Donateuravond

De jaarlijkse donateuravond van het Museum van Egmond vond plaats op donderdag 18 maart 2010 in de grote zaal van de Prins Hendrik Stichting. Het was een interessante avond die door ca. 70 belangstellenden werd bijgewoond.

Onderwerp: het spoor dat naar Bello leidt, door Bob de Mon.

Bob de Mon nam ons mee vanaf het moment dat er voor het eerst in de geschiedenis over het spoor wordt gerept tot en met de dag waarop de stoomlocomotief Bello voor het laatst tussen Bergen aan Zee en Alkmaar reed. Elke locomotief werd Bello genoemd, naar het bellende geluid dat deze maakte bij doorkomst door de dorpen. De heer De Mon toonde een groot aantal oude prenten en foto's. Ook aan het spoortje van Egmond naar Alkmaar werd natuurlijk aandacht besteed.

Bij het tramstation en op de Voorstraat is het een drukte van belang op 20 juli 1905, de dag van de opening van de lijn (foto). Op de avond van 20 juli was er na de feestelijkheden een dodelijk ongeval toen de tram naar de stalling in Egmond aan Zee werd gereden: kwajongens hadden stenen tussen een wisseltong gelegd.

Hierdoor ontspoorde en kantelde de locomotief HSM 181 "Haas" van de feesttram, met als resultaat twee doden, machinist J.A. van Heijningen en HSM-opzichter G.P. Nouwen, en een zwaar gewonde stoker P.B. Holzmann.

De lijn was enkelsporig aangelegd met de normale spoorwijdte van 1435 mm. De reistijd naar Egmond bedroeg 27 min, er reden dagelijks 8 trams. Vanaf 1907 kon er sneller worden gereden. De locomotieven hadden een snelheid van 35 km/uur. De reis duurde toen 20 min en er reden 13 trams per dag (2 wagons van max. 40 personen).

Op deze prentbriefkaart uit 1906 is de tram net aangekomen, de dagjesmensen zijn uitgestapt en zullen de winkeliers van Egmond blij gaan maken. Om het emplacement te kunnen aanleggen heeft men twee jaar tevoren enorme hoeveelheden zand moeten afgraven van het duingebied waar het in ligt. (Uitg. H. van Pel, nr. 9203.).

Doordat in de twintiger jaren de wegen verhard werden, rezen de vrachtauto- en busdiensten als paddestoelen uit de grond. De NS besloot in 1934 het lijngedeelte naar Egmond op te heffen, omdat er ruim f 50.000,- per jaar verlies werd gedraaid. Op 7 oktober van dat jaar reed de laatste tram uit Egmond weg, daarna werden de sporen verwijderd en de baan verkocht.

Egmonds Museum

Egmond aan Zee, één van de bekendste badplaatsen van Nederland. Zon, zee en strand. Al mijn hele leven kom ik hier in Egmond om te genieten van het heerlijke weer in mijn vakantiehuisje.

Over de geschiedenis van deze plek wist ik niet erg veel, dus besloot ik om samen met Wessel, Joachim en mijn vader het Egmonds Museum te bezoeken in Egmond aan Zee. We stonden nog niet eens binnen of de Egmondse historie overspoelde ons al. Harpoenen, kanonnen, ankers en diepzeemijnen staan voor de deur gedeponerd. Overblijfselen van de zeeslag die zich hier in de Tweede Wereldoorlog heeft afgespeeld.

Toen we eenmaal binnen stonden zagen we al meteen dat alle aspecten van de Egmonden (Egmond aan Zee, Egmond aan den Hoef en Egmond Binnen) aan bod kwamen. Zon, zee, strand en religie.

Eén van de meest opvallende dingen was de kracht van het water, en de macht die het had en heeft over het alledaagse leven van de mens. Zo was Egmond vroeger vele malen groter: de kustlijn lag veel verder naar voren (een paar honderd meter) en het grootste deel van het oude dorp is nu bedolven onder water, zand en tijd. En blubber natuurlijk. En wat ook opviel, was de volhardendheid waarmee de mens zich probeerde te redden in het geweld van de golven. Kijk bijvoorbeeld naar de oude reddingsboot, die prominent in het museum geparkeerd staat en tot maar liefst 1939 dienst heeft gedaan. Onder het beleid van schipper Jaepie-Jaepie zijn er 170 mensen van de verdrinkingsdood gered! Wat steekt die boot ingenieus in elkaar. Met bijvoorbeeld koperen ruimtes waar lucht in zat, ingebouwd in de zijkanten van het schip. Al stond de boot vol water, zinken deed hij niet, drijven was het woord! Ook was hij zelfhozend, door ingebouwde putjes liep het water weg.

Er waren ook allerlei schatten uit het water te vinden. Inktvissen op sterk water bijvoorbeeld, en een grote collectie schelpen uit alle windstreken. Geschonken door een Egmonder die de wereldzeeën had bevaren.

Verder spreekt de behulpzaamheid uit alles in dit museum: de gids van het museum vertelde maar door en door! Het was duidelijk dat

hij van zijn woonplaats hield en dat ook de jeugd interesse toonde. Het opmerkelijkste verhaal dat wij hoorden was dat van de Kaurieschelp. Deze komen van nature niet voor in Nederland, maar aan het strand van Egmond aan Zee spoelen deze van oorsprong Afrikaanse schelpen dikwijls aan. De oorzaak hiervan is een gezonken VOC-schip dat deze kostbare schelpen als lading meedroeg. En alle kinderen mochten een zakje schelpen uitzoeken, dus ook wij. Want zo'n mooie Kaurieschelp kan je natuurlijk niet laten liggen! Waar vind je zulke liefdadigheid nog in bijvoorbeeld het grote Amsterdam?

Eerlijk gezegd dacht ik dat het Egmonds Museum een stoffige en ietwat saaie bedoening zou zijn, maar dat er zoveel in het verleden van mijn vakantieplek schulde had ik nooit vermoed.

Victor van den Hende

Museumbezoekers

Bosch, Beuk en Haan

Ergens in mei, als het museum nog niet op vaste tijden open is, komt Elske Bakker, redacteur van de NCRV, het museum bekijken vanwege het programma Bosch, Beuk en Haan. Ze is een paar dagen daarvoor via de VVV bij mij terecht gekomen met de vraag wat ze in Egmond zouden kunnen doen voor een programma met een mix van cultuur, natuur, historie, kunst en een recept met plaatselijke ingrediënten. Merkwaardig genoeg heeft ze dan nog het idee dat het in Egmond niet gaat lukken omdat er voor hun programma. 'niet genoeg te beleven is'. Al snel breng ik haar op andere gedachten. Kok Ramon Beuk kan vast inspiratie opdoen bij de landjes in duin en bij de vis- of botenclub en wat te denken van ons museum, de vuurtoren, de reddingboot, kunstenaars en het werk op strand? Ze krijgt al vast een paar telefoonnummers en we spreken dan meteen af voor het museum. Na haar bezoek is ze heel enthousiast om in Egmond te komen filmen. Een paar dagen later komt echter het bericht dat voor de opzet van de draaidagen het museum helaas is

weggefallen. “ We komen ‘tijd’ te kort, om al het moois van Egmond in beeld te brengen.” Ze bedankt wel voor alle informatie... Enfin, de aflevering ‘Kennemerland’ over Egmond en het Schoorlse duingebied, werd uitgezonden op 22 oktober 2009 en is via ‘Uitzending gemist’ op internet nog te zien. Het is evengoed erg leuk geworden met enthousiaste verhalen van o.a. Mart Gul op strand, Gerjan Zwaan op zijn landje, Bernard Harms hengeland, schipper Werner Visser bij de reddingboot, Ewoud de Groot schilderend in duin en tenslotte maakt de tv kok een visgerecht klaar bij de botenclub. Het programma is een prachtige reclame voor Egmond en wordt vast nog wel eens herhaald.

Japie Kok.

Nog even iets rechtzetten. In de vorige Museumbode schreef ik over Arie Kok “zeg maar van Japie Kok”. Ik had begrepen dat Arie een zoon was van Japie, maar het zit zo: De vader van Arie was heel vaak op zee en daarom was Arie bijna altijd bij zijn oom Japie Kok. Die was een soort tweede vader voor hem.

Miep en Arie van Westflinge.

Op een middag staan ze ineens in het museum: Miep en Arie de Boer uit Sint Pancras. Ze maken een rondje en spreken hun waardering uit. Helemaal toevallig is het niet. Miep was eerder op een museum cursusdag in Kranenburg. Daar was zij met nog twee vrijwilligers van Natuurmuseum Westflinge in Sint Pancras en ze maakte een bevlogen indruk. Miep en haar man hebben samen met anderen van het oude raadhuisje aan de Kerkweg een leuk en leerzaam museum weten te maken. Je vindt hier kleurrijk gepresenteerd de ontstaansgeschiedenis van de aarde, in het bijzonder van de kuststreek, schelpen en zeedieren, ijstijdieren en ook stenen en mineralen. Op zolder is een (duin)landschap met vogels en andere dieren van strand, duin en polder. Ze geven het hele jaar rondleidingen, vooral voor kinderen (kost €15). Elk jaar mag een kind zijn natuurverzameling tentoonstellen en alle kinderen krijgen bij vertrek een ingepakte schelp of steen mee. Natuurmuseum Westflinge staat ook op het internet. Het is van 1 maart tot 1

november elke zondag open van 13.30 tot 16.30 uur en ze hebben zelfs een fietsarrangement.

Egmondse Australiër

Op de schelpentoonstelling van Piet van Pel zijn vorige zomer erg veel bezoekers afgekomen en dat zijn zoals gewoonlijk heel verschillende mensen. Op weer zo’n drukke middag staat iemand tegen zijn kinderen Engels te praten. Maar diezelfde man zegt ook iets dat eindigt op ‘ase’ (straks) zoals alleen een Derper dat kan zeggen. Blijkt het een gezin uit Australië. De vader heeft geen Derper naam: Danny Voorhamme, maar is hier wel opgegroeid en dat is goed te horen. Het is voor hem een mooie manier om zijn Australische vrouw en kinderen iets van het oude Egmond te laten zien. Ze hebben ook oog voor de schelpen, die ze soms van thuis herkennen. Door de drukte is er helaas weinig tijd om ze zelf wat meer te vertellen, maar vader Danny doet zijn best.

Badgast van vroeger

Op een middag in september meldt zich in het museum weer een Hollandse Australiër: Harry Avenhouse en zijn zus uit Soest. Zij heeft nog wel nog wel de originele naam ‘Oude Avenhuis’ en hij woont al 55 jaar in Australië. Broer en zus vinden Egmond erg veranderd, maar ze komen er nog altijd graag. Beiden zijn in de zeventig en nog vol herinneringen aan het oude Egmond waar zij als kind vele vakanties doorbrachten. In de jaren dertig huurde hun vader een huisje op de Mussenbuurt voor f 5, - per jaar. Dat verhaal is dikwijls aan ze verteld en volgens broer en zus klopt de prijs echt. *“Vader verhuurde het zelf weer onder aan collega’s die ook graag in Egmond op vakantie kwam. Vader kwam met de drie oudste kinderen op de fiets uit Amsterdam. Moeder ging met de jongste twee en de bagage met de bode. In Amsterdam vonden ze Egmond toen erg ver. Zandvoort was dichterbij maar dat vonden we niks. In de tuin van het huisje was een plee met een ton. Het waren bomen van kerels met een leren schort voor en een juk op de schouders die de ton kwamen legen. Soms klotste er wat over de rand.”*

Herinneringen aan de oorlog

Harry Avenhouse weet ook nog dat het 1° militaire watervliegtuig landde op het strand. Spoedig daarna begon de oorlog. *“In 1940 mochten we niet meer op het strand vanwege de mijnen, maar we gingen nog wel naar duin. Wij waren toen drie en vijf jaar en we kwamen een Duitse patrouille tegen. ‘Raus!’ Die soldaat had het geweer in de aanslag maar een officier riep hem tot de orde. Hij moest vriendelijker zijn tegen die Hollanders.”* Ze bleven aanvankelijk nog wel naar het huisje in de Mussenbuurt op vakantie gaan. Als er op het strand een mijn af ging, gaf dat zo’n dreun, dat de klok scheef hing. Eind 1941 is het huisje afgebroken.

“Na de oorlog hebben we gehuurd bij Gul in de Zuiderstraat op de boerderij. Ze hadden 12 koeien, die stonden op de Hoef en dan mocht ik mee melken. Wij sliepen in de schoon gemaakte stal en woonden in een schuurtje. Ik mocht ook de oude Gul helpen om huisjes op het strand te zetten en af te breken. We gingen ook ‘stekelen pikken’. (distels weghalen) en schelpen vissen. Er waren toen nog heel veel schelpen op het strand. Waar ik woon, in de buurt van Sydney, mag je geen schelp meer meenemen”.

De oude badgast kan het mooi vertellen en zo is zijn verhaal een schakel tussen de schelpententoonstelling van vorig jaar en de tentoonstelling over de oorlog dit jaar.

Laten we hopen dat er weer veel bezoekers komen en dat ook onze ‘badgasten’ van nu het museum weten te vinden.

Carla Kager

De pinck in de winter

Op 5 oktober 2009 kwam de "Claes Teunisz" terug uit Almere-buiten. Dit was tevens de laatste tocht van een druk seizoen. Ook zijn we benaderd geweest voor een eventuele tv-opname in oktober 2009 van de serie "de Kroon". Na een tweede contact hebben we hier niets meer van gehoord. We hoopten op nog een mooi weekend in deze maand, maar dat mocht niet zo wezen.

Maar er werd niet stil gezeten. In overleg met de gemeente werd "Nijntje" en haar pinckje voor een goede onderhoudsbeurt van haar plaats gehaald. Ze werd geschuurd, geplamuurd en opnieuw geschilderd. Tevens werden een paar noodzakelijke aanpassingen gedaan. En ja, toen viel de vorst in. Het was voor de gemeente niet meer mogelijk de grond in te komen. "Nijntje" kreeg tijdelijk onderdak bij onze burens, de KNRM. Hartelijk dank voor deze medewerking. Als u dit leest is alles weer op de vertrouwde plek aanwezig.

(foto Peter de Graaff)

Zoals wellicht bekend, zijn we voor onze inkomsten afhankelijk van giften en sponsors. Eind oktober werd een brief verstuurd naar alle "aandeelhouders" met het verzoek om donateur te worden van de Stichting "de Egmonder pinck" om zo tot een meer structureel inkomen te komen. De actie was succesvol, er was een respons van

ca. 10%. Doordat we lang geen contact hadden gehad met onze aandeelhouders, bleek dat het adressenbestand niet meer up to date was. Er zijn dus mensen die onze brief niet hebben ontvangen. Wellicht bent u er één van, u kunt zich te allen tijde als donateur opgeven bij ondergetekende. We zijn nog bezig van veel mensen het juiste adres te achterhalen, die krijgen alsnog een brief van ons.

Gedurende de wintermaanden dat er niet of nauwelijks gewerkt kon worden, waren toch de meesten 's morgens aanwezig voor een bak koffie. Veel verhalen vonden een gewillig oor, maar voor de middag ging een ieder zijns weegs en deden we de deur op slot. Inmiddels zijn we weer enthousiast begonnen aan het onderhoud, de boel wordt kaal gehaald en opnieuw in de harpuit gezet. Het tuigage wordt nagezien. De marifoon wordt vernieuwd, gesponsord door Biesboer Expertise en Vitali Watersport. Onze hartelijke dank. Hopelijk zijn we eind april weer vaarklaar.

Doordat we met de "Claes Teunisz" vorig jaar naar Almere zijn geweest, hebben we een aantal uitnodigingen gekregen om een evenement te komen bezoeken. Helaas kunnen we niet aan alle verzoeken voldoen. Het vergt behoorlijk wat organisatie voor een toch wel kleine ploeg en sommige data vielen samen. Verder moeten we er op letten dat we niet altijd ergens in het land zijn, de pinck is er tenslotte voor de Egmond.

Wat staat er zoal op het programma:

- ✓ In het weekend van 5/6 juni wordt op Terschelling gevierd dat de stichting "Behoud van de oude motorreddingboot Rutger van Roozenburg" 10 jaar bestaat. Een vloot van oude reddingboten en andere historische schepen zullen hierbij aanwezig zijn. Als het weer meewerkt zal ook onze pinck van de partij zijn.
- ✓ Het weekend daarop, inmiddels voor ons traditioneel, vlaggetjesdag te Scheveningen.

- ✓ Op zaterdag 19 juni is er weer een visveiling op het Poppelplein tijdens de visserijdag en ligt de "Claes Teunisz" weer op het strand. Tevens is de loods geopend.
- ✓ Het havenfestival van IJmuiden, meestal eind augustus, is nu twee weken eerder, de 14^e en de 15^e augustus, dit in verband met Sail 2010 te Amsterdam. We zullen weer met de "Claes Teunisz" aanwezig zijn.
- ✓ 18 augustus is er te IJmuiden pre-Sail en de 19^e Sail-in van IJmuiden naar Amsterdam. De 23^e Sail-out van Amsterdam naar IJmuiden.

We hopen u op een of meerdere van deze evenementen te begroeten.

Uiteraard kunnen we nog steeds uitbreiding van de ploeg gebruiken. Zeker op de Visserijdag met de pinck op het strand, de visveiling, de kramen bemannen en op het eind alles weer opruimen vergt erg veel van onze mannen. We zijn niet verlegen, dames mogen zich ook aanmelden, niet alleen om kramen te bemannen of op te ruimen, maar ook om als bemanningslid mee te varen. Kom eens langs in de loods om kennis te maken of neem contact op met de organisatie.

Namens de pinckploeg

Jan Sander

06 414 96 373

072 506 4498

e-mail: informatie@pinck.nl

www.pinck.nl

Adressen

Bestuur

J.P.Th. Apeldoorn (**voorzitter**) tel. 072 - 5061534

Herenweg 13 b, 1935 AA Egmond Binnen

C. Bronner-Hazenbergh tel. 072 - 5064108

Pr. Margrietlaan 24, 1934 EL Egmond aan den Hoef

A. Genet (**penningmeester**) tel. 072 - 5335498

De Ronge 62, 1852 XD Heiloo

J. Sander tel. 072 - 5064498

De Schokker 35, 1931 DB Egmond aan Zee

G. Wijker tel. 072 - 5063480

Zeeweg 39, 1931 VH Egmond aan Zee

W. Wijker (**secretaris**) tel. 072 - 5065260

Pr. Bernhardlaan 38, 1934 ES Egmond aan den Hoef

G.P. Zwart tel. 072 - 5062007

Winkelmanplantsoen 8, 1931 VV Egmond aan Zee

Ledenadministratie: S. Sander tel. 072 – 5065630

Zeeweg 65, 1931 VK Egmond aan Zee

Public Relations : M.A. Edel-Blankestijn tel. 072 – 5070000

Herenweg 291, 1934 PV Egmond aan den Hoef

Organisatie : L. de Vries-van Pel tel. 072 – 5061318

Vrijwilligers Watertorenweg 22, 1931 BA Egmond aan Zee

Redactie en : A.C. Zwaan tel. 072 -5065591

vormgeving Wilhelminastraat 70, 1931 BS Egmond aan Zee

Museumcode koning.zwaan@quicknet.nl

Bankrekening : Rabobank nr. 31.57. 70112 t.n.v.

St. Museum van Egmond

Girorekening : 40087 t.n.v. St. Museum van Egmond

E-mail : mve@quicknet.nl

Donateur worden

Om ook in de toekomst onze activiteiten te kunnen continueren en nieuwe activiteiten te ontwikkelen, is uitbreiding van het aantal donateurs noodzakelijk.

Uw jaarlijkse bijdrage kunt u zelf bepalen met een minimumbijdrage van € 12,50, inclusief uw badgasten € 17,50. Als donateur kunt u het museum met uw gezin gratis bezoeken.

Wilt u het Museum van Egmond ook steunen, dan kunt u zich als donateur opgeven door invulling van onderstaande gegevens en:

- inlevering bij mevr. S. Sander

Zeeweg 65, 1931 VK Egmond aan Zee

- per mail naar: mw.s.sander@quicknet.nl

- verzending naar:

St. Museum van Egmond, Postbus 193, 1930 AD Egmond aan Zee

Naam

Voorletters:

Adres

Postcode/Woonplaats

Telefoonnummer

Jaarlijkse bijdrage: €

Datum

Handtekening

.....

.....